

Strona pozwana: Ypourgos Perivallontos kai Energeias

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 1.1, art. 7 ust. 4 i art. 8 w związku z załącznikiem I do dyrektywy 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. L 181) należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak § § 1.2.4, P9.5.6.9 i P9.5.8.2 greckiego rozporządzenia technicznego dotyczącego wewnętrznych instalacji gazu ziemnego o ciśnieniu roboczym do 500 mbar, o których mowa w postępowaniu głównym, które ze względów bezpieczeństwa ludzi, przede wszystkim na wypadek zjawisk sejsmicznych, ustanawiają warunki i ograniczenia (obowiązek wentylacji, zakaz montażu podziemnego) dotyczące sposobu instalacji urządzeń ciśnieniowych (przewodów gazowych), w przypadku gdy wymienione warunki i ograniczenia stosuje się bez rozróżnienia również do przewodów rurowych, które podobnie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie posiadają oznakowanie CE i są certyfikowane przez producenta jako nadające się do bezpiecznego zainstalowania i użytkowania, lecz nie spełniają wyżej wymienionych warunków i ograniczeń?;

Czy też wymienione powyżej przepisy dyrektywy 97/23/WE w związku z jej art. 2 należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie warunkom i ograniczeniom dotyczącym sposobów instalowania urządzeń ciśnieniowych (przewodów gazowych), takich jak rozpatrywane w niniejszej sprawie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 9 października 2020 r. – RM / Landespolizeidirektion Steiermark

(Sprawa C-508/20)

(2020/C 433/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: RM

Organ będący drugą stroną postępowania: Landespolizeidirektion Steiermark

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy w ramach postępowania karnego, które jest prowadzone w celu ochrony uregulowania dotyczącego monopolu, powinien zbadać stosowaną przez siebie normę przewidującą sankcje karne w świetle swobody świadczenia usług, jeżeli już wcześniej zbadał uregulowanie dotyczące tego monopolu zgodnie ze wskazówkami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a badanie to wykazało, że owo uregulowanie jest uzasadnione?
- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - 2a) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz (ustawy o grach losowych) przewiduje obligatoryjnie nałożenie grzywny za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych grzywien?
 - 2b) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie kary minimalnej w wysokości 6 000 EUR za każdy automat do gry?
 - 2c) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje nałożenie zastępczej kary pozbawienia wolności za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych zastępczych kar pozbawienia wolności?
 - 2d) Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która w przypadku kary za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje udział w kosztach postępowania karnego w wysokości 10 % nałożonych grzywien?

3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

- 3a) Czy art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie grzywny za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych grzywien?
- 3b) Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje obligatoryjnie nałożenie kary minimalnej w wysokości 6 000 EUR za każdy automat do gry?
- 3c) Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje nałożenie zastępczej kary pozbawienia wolności za każdy automat do gry bez określenia bezwzględnej górnej granicy łącznej sumy nałożonych zastępczych kar pozbawienia wolności?
- 3d) Czy art. 49 ust. 3 karty należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie normie prawa krajowego, która w przypadku kary za udostępnianie w ramach działalności gospodarczej nielegalnych loterii w rozumieniu Glücksspielgesetz przewiduje udział w kosztach postępowania karnego w wysokości 10 % nałożonych grzywien?

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, C 83, s. 389.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-510/20)

(2020/C 433/48)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, Iwan Załogin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 5 ust. 2 lit. a) ppkt (i), (ii) oraz (iii) i art. 17 ust. 2 i 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE ⁽¹⁾ z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej);
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z naruszeniem wyżej wspomnianych przepisów dyrektywy 2008/56/WE Republika Bułgarii nie przedstawiła Komisji w terminie obowiązkowych aktualizacji pierwotnej oceny stanu środowiska morskiego, określenia dobrostanu środowiska naturalnego i celów ekologicznych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 164, s. 19